

ایران آبستن حوادث است، یک جرقه آن را منفجر می کند! بیاری دانشجویان دانشگاه تهران بشتابیم

۲۷ سال کشتار، سرکوب و خفقان، ۲۷ سال فشار و کنترل اجتماعی، ۲۷ سال فقر و فلاکت، جامعه ایران را در تلاطم حوادث غیره مترقیه قرار داده است. جامعه ایران آبستن حوادث است و هر لحظه باید منتظر اتفاقی بود. مردم از وضع موجود خسته‌اند، صبرشان لبریز شده است و به هر بهانه‌ای به خیابان می‌آیند تا بعضی فرو خورده خود را با فریاد علیه جباران حاکم بیرون بریزند و ارگانهای اقتدار حکومت و نهادهای سرکوب آن را مورد تعرض قرار دهند. تبریز و ارومیه و زنجان و سایر شهرهای ترک نشین برگ تازه‌ای از خشمی خفته طی ۲۷ سال حاکمیت استبداد دینی است. دیروز توده‌های مردم در شهرهای کردنشین به بهانه خودگردانی در کردستان عراق به خیابان‌ها ریختند، امروز توده‌های مردم در شهرهای ترک نشین به بهانه کاریکاتوری در یک روزنامه حکومتی. گوشه گوشه ایران، اعتراض است. هزاران کارگر روزانه در اعتصاب و اعتراض بسر می‌برند و جاده و خیابانهای را مسدود می‌کنند. دانشگاه‌ها در روزها و هفته‌های اخیر صحنه کشمکش نسل جدید دانشجویان با جباران حاکم بوده است که نمی‌خواهد نقش سوپاپ اطمینان حاکمیت را ایفا کند. از این رو، انجمن‌های اسلامی که تا دیروز ابزاری در دست حکومت بودند، امروز در پی استقلال خواهی دانشجویان، توسط حاکمیت ملغای می‌شوند.

بنا به گزارش منابع دانشجویی، اعتراض دانشجویان دانشگاه تهران از ساعت ۹ بعد از ظهر روز سه‌شنبه دوم خرداد با ورود گارد ضدشورش به دانشگاه و خوابگاه دانشگاه تهران ناآرام شد. طی حمله گارد ضدشورش به دانشجویان، درگیری به خیابان امیرآباد کشیده شد و شمار زیادی از دانشجویان به دلیل مصدومیت با باتومهای برقی و گاز اشک آور زخمی شده‌اند.

بنا به این گزارش‌ها، دانشجویان به منظور مقابله با شلیک گاز اشک آور اقدام به آتش زدن لاستیک کردند که موجب شد دود غلیظ منطقه امیرآباد را در خود فرو برد. یکی از خوابگاه‌های دانشجویی که تبدیل به بیمارستان صحرایی شده است مملو از دانشجویان زخمی و مجروح است که حال بعضی از آنان به شدت وخیم می‌باشد. دیشب و امروز صبح تمامی راه‌های منتهی به کوی دانشگاه تهران به محاصره نیروهای نظامی و امنیتی در آمد. طبق گزارش منابع دانشجویی، به هیچ وجه امکان پیوستن دانشجویان سایر دانشگاه‌ها به دانشجویان معترض کوی دانشگاه تا لحظه مخابره این خبر وجود نداشته است. در این درگیری، شمار زیادی از دانشجویان دستگیر شده‌اند.

دانشجویان خواهان کمک و همیاری مردم هستند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) قویا حمله سرکوبگران به دانشجویان را محکوم می‌کند و از مردم تهران، به ویژه کسانی که در مناطق نزدیک به امیرآباد شمالی زندگی می‌کنند، می‌خواهد بیاری دانشجویان خوابگاه دانشگاه تهران بشتابند.

کانون خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط دانشجویان دستگیر شده و خروج نیروهای اطلاعاتی و امنیتی از دانشگاه‌ها است.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

۳ خرداد ۱۳۸۵ برابر با ۲۴ مه ۲۰۰۶